

er mig ubekjendt; det er tilfældigt, at jeg har gjort Beskjendtskab med Afgiften i Holbæk, men det vil jo være rigtigt at behandle den paa samme Maade, hvortil jeg ogsaa skal tage Hensyn ved mit Endringsforslag.

Kjøer: Det gaar mig, som det er gaaet de to første ærede Talere, at jeg meget indstændig vil tilraade, at man underkaster dette Lovforslag en grundig Drøftelse i et Udvalg. Det har ikke undret mig lidet, at det er gaaet saa let igjennem det andet Thing, der, som bekjendt, har vedtaget Lovforslaget ordret, som det blev forelagt, ligesom jeg heller ikke skal nægte, at det undrer mig noget, at det Slags Love i Reglen først blive forelagte i det andet Thing; thi det kan ikke nægtes, at en Lov som denne i sit Væsen er en finansiel Lov, og jeg opfatter Grundlovsbestemmelsen saaledes, at enhver Lov, som i sit indre Væsen er af finansiel Besskaffenhed, og i Særdeleshed, naar det gjælder om Paalæg af nye Skatter, først burde forelægges Folkethinget. Det er ikke steet med dette Lovforslag, og det steer heller ikke isjor med den os saa bekjendte Lov om en Indkomststat. Jeg siger kun dette, fordi jeg frygter for, at man i Fremtiden vil unddrage dette Thing en saadan Indflydelse paa Love af lignende Besskaffenhed, der efter min Formening med Rette burde forelægges først her, som grundlovsmaessig tilkommer det. Det maa jo indrømmes, at naar saadanne Love komme til os saaledes, at den ene Halvdeel af den lovgivende Magt allerede har vedtaget dem, kan det være vanskeligt for Folkethinget at indføre nogen gjennemgribende Forandring i dem; det er altid et Tryk, der derved vil komme til at hvile paa os, og jeg stulde derfor ønske, at man ikke i Fremtiden maatte blive undergivet et saadant Tryk ved Behandlingen af Love af den Besskaffenhed som den, denne i Virkeligheden har. — Den ærede sidste Taler sagde meget bestemt, at her ikke var Tale om en ny Besskatning, men dette er i alt Fald en Misforstaaelse af det ærede Medlem; thi det er allerede udtaalt af de to første ærede Talere, at det forsaavidt er en ny Besskatning, som Magelæg af Eiendomme hidtil ikke har været besskattet med Halvprocentafgiften, medens der jo nu, isølge

dette Forslag, fremtidig skal betales Halvprocentafgift af begge Eiendommers hele Værdi. Jeg er ligeledes enig med de to første ærede Talere, forsaavidt jeg ikke kan forstaae, at det er retfærdigt at lægge Halvprocentafgiften paa en Eiendom, som overdrages til Familien — jeg vil ikke sige, som det ærede Medlem, der først havde Ordet: til en god Ven, thi der er vel ikke ret mange gode Venner udenfor Familien, som man overdrager sin Eiendom til uden for dens fulde Værdi; men at en Mand, naar han overdrager sin Eiendom til et af sine Børn for meget godt Kjøb, da skal være forpligtet til at betale Halvprocentafgiften af dens fulde Værdi, det finder jeg, især da det ikke hidtil har været paabudt ved Lov, at være meget urigtigt, ligesom det under alle Omstændigheder er et nyt Paalæg af Skatter. — Jeg slutter mig saaledes suldstændig til de to første ærede Talere og maa med dem indstændigt bede det ærede Thing om at underkaste denne Lov en grundig Drøftelse. Det forekommer mig, at allerede den for ikke længe siden vedtagne Stempellov er byrdesuld nok for de faste Eiendomme, saa at man ikke paany skal vedtage en Lov, der paalægger de faste Eiendomme nye Skatter, og jeg maa med den ærede foregaaende Taler erklære, at jeg inderlig stulde have ønsket og have været det høie Ministerium taknemmelig for, om det istedetfor det foreliggende Lovforslag var kommet med en Lov, der suldstændigt hævdede Halvprocentafgiften, idet jeg troer, at der er Maader at besskatte Besskaffningen paa, som ere langt mere retfærdige end denne. Da man nu imidlertid engang har denne Besskatningsmaade, kan jeg i alt Fald ikke have Noget imod, at man, forsaavidt det er Tilfældet, som omtales i Motiverne, at der nemlig steer Proforma-handler, søger gjennem Lovgivningen at træffe Besskaffninger, der kunne hindre Slegt. Derimod maa jeg paa det Besskaffeste modsætte mig, at der paalægges Besskaffningen nye Skatter, og det kan, som sagt, ikke nægtes, at Lovven tilsigter dette, idet man hidtil ved Magestifte af Eiendomme ikke har været pligtig at svare Halvprocentafgiften, medens denne efter Lovforslaget for Fremtiden skal svares ogsaa ved denne Leilighed. Jeg kan godt forstaae, at der hos Ministeriet er en vis Higen, om jeg